

GRUPA KAPITAŁOWA X-TRADE BROKERS DOM MAKLERSKI S.A.

SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE
ZA ROK ZAKOŃCZONY 31 GRUDNIA 2013 ROKU

XTB Polska
ul. Ogrodowa 58
00-876 Warszawa

 +48 222 019 570

 biuro@xtb.pl

www.xtb.pl

I. Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów

	Nota	Rok zakończony	
		31.12.2013 PLN	31.12.2012 PLN
Wynik z operacji na instrumentach finansowych	5	234 515 273	164 971 808
Przychody z tytułu prowizji i opłat	6	5 111 073	4 682 388
Pozostałe przychody		683 103	587 387
Przychody z działalności operacyjnej razem		240 309 449	170 241 583
Wynagrodzenia i świadczenia pracownicze	7	(49 131 708)	(37 534 693)
Marketing		(19 833 203)	(28 770 001)
Pozostałe usługi obce	8	(20 651 338)	(14 966 903)
Koszty utrzymania i wynajmu budynków		(6 520 187)	(4 901 058)
Amortyzacja		(3 888 239)	(3 007 672)
Podatki i opłaty		(723 680)	(6 979 478)
Koszty prowizji	9	(25 129 618)	(13 320 231)
Pozostałe koszty		(8 308 602)	(7 101 621)
Koszty działalności operacyjnej razem		(134 186 574)	(116 581 657)
Zysk z działalności operacyjnej		106 122 875	53 659 926
Przychody finansowe	10	5 442 046	9 953 581
Koszty finansowe	11	(6 203 846)	(13 679 295)
Zysk przed opodatkowaniem		105 361 075	49 934 212
Podatek dochodowy	25	(24 779 431)	(9 397 336)
Zysk netto		80 581 644	40 536 876
Zysk netto przypadający na:			
<i>Właściciele Jednostki Dominującej</i>		80 581 644	40 536 876
<i>Udziały niekontrolujące</i>		-	-
Inne całkowite dochody			
Pozycje, które nie będą przeklasyfikowane do zysku lub straty po spełnieniu określonych warunków		-	-
Pozycje, które będą przeklasyfikowane do zysku lub straty po spełnieniu określonych warunków		769 933	1 340 177
Całkowite dochody ogółem		81 351 577	41 877 053
Całkowite dochody ogółem przypadające na:			
<i>Właściciele Jednostki Dominującej</i>		81 351 577	41 877 053
<i>Udziały niekontrolujące</i>		-	-

II. Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej

	Nota	31.12.2013 PLN	31.12.2012 PLN
AKTYWA			
Środki pieniężne	12	413 332 301	394 040 562
Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	13	71 540 865	44 387 046
Należności z tytułu podatku dochodowego		8 296	2 974 200
Pożyczki udzielone i pozostałe należności	14	40 521 848	43 599 740
Rozliczenia międzyokresowe kosztów		2 264 683	2 402 258
Wartości niematerialne	15	12 928 757	9 337 156
Rzeczowe aktywa trwałe	16	4 691 869	3 659 899
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	26	16 640 767	15 409 606
Aktywa razem		561 929 386	515 810 467
KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA			
Zobowiązania			
Zobowiązania wobec klientów	7	246 057 189	210 840 727
Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu	18	11 479 208	7 397 139
Zobowiązania z tytułu podatku dochodowego		4 795 139	2 093 548
Zobowiązania pozostałe	19	24 413 809	12 617 274
Rezerwy na zobowiązania	22	607 912	506 086
Rezerwa na odroczonego podatek dochodowy	26	17 994 461	12 125 602
Zobowiązania razem		305 347 718	245 580 376
Kapitał własny			
Kapitał podstawowy	23	5 869 182	5 869 182
Kapitał zapasowy	23	71 607 772	71 501 378
Pozostałe kapitały rezerwowe	23	102 187 428	155 342 982
Różnice kursowe z przeliczenia	23	469 680	(300 253)
Wynik roku bieżącego i lat ubiegłych		76 447 362	37 816 558
Kapitał własny właścicieli jednostki dominującej		256 581 424	270 229 847
Udziały niekontrolujące		244	244
Kapitał własny razem		256 581 668	270 230 091
Kapitał własny i zobowiązania razem		561 929 386	515 810 467

III. Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym

Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym za okres od 1 stycznia 2013 do 31 grudnia 2013

	Kapitał podstawowy wy PLN	Kapitał zapasowy PLN	Pozostałe kapitały rezerwowe PLN	Różnice kursowe z przeliczenia PLN	Wynik roku bieżącego i lat ubiegłych PLN	Kapitał własny właścicieli jednostki dominującej PLN	Udziały niekontr olujące PLN	Kapitał własny razem PLN
Stan na 1 stycznia 2013 roku	5 869 182	71 501 378	155 342 982	(300 253)	37 816 558	270 229 847	244	270 230 091
Całkowite dochody za rok sprawozdawczy								
Zysk netto	-	-	-	-	80 581 644	80 581 644	-	80 581 644
Inne całkowite dochody	-	-	-	769 933	-	769 933	-	769 933
Całkowite dochody za rok sprawozdawczy razem	-	-	-	769 933	80 581 644	81 351 577	-	81 351 577
Transakcje z właścicielami Jednostki dominującej ujęte bezpośrednio w kapitale własnym								
Podział wyniku finansowego	-	106 394	10 381 316	-	(41 950 840)	(31 463 130)	-	(31 463 130)
- zyski zatrzymane	-	106 394	10 381 316	-	(10 487 710)	-	-	-
- wypłata dywidendy	-	-	-	-	(31 463 130)	(31 463 130)	-	(31 463 130)
Wypłata dywidendy z kapitału rezerwowego	-	-	(63 536 870)	-	-	(63 536 870)	-	(63 536 870)
Stan na 31 grudnia 2013 roku	5 869 182	71 607 772	102 187 428	469 680	76 447 362	256 581 424	244	256 581 668

Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym za okres od 1 stycznia 2012 do 31 grudnia 2012

	Kapitał podstawowy wy PLN	Kapitał zapasowy PLN	Pozostałe kapitały rezerwowe PLN	Niezarejestrowana wpłata na kapitał własny PLN	Różnice kursowe z przeliczenia PLN	Wynik roku bieżącego i lat ubiegłych PLN	Kapitał własny właścicieli jednostki dominującej PLN	Udziały niekontrolujące PLN	Kapitał własny razem PLN
Stan na 1 stycznia 2012 roku	5 520 625	1 850 000	138 070 425	69 999 935	(1 640 430)	104 552 239	318 352 794	244	318 353 038
Całkowite dochody za rok sprawozdawczy									
Zysk netto	-	-	-	-	-	40 536 876	40 536 876	-	40 536 876
Inne całkowite dochody	-	-	-	-	1 340 177	-	1 340 177	-	1 340 177
Całkowite dochody za rok sprawozdawczy razem	-	-	-	-	1 340 177	40 536 876	41 877 053	-	41 877 053
Transakcje z właścicielami Jednostki dominującej ujęte bezpośrednio w kapitale własnym									
Podział wyniku finansowego:	-	-	17 272 557	-	-	(107 272 557)	(90 000 000)	-	(90 000 000)
- zyski zatrzymane	-	-	17 272 557	-	-	(17 272 557)	-	-	-
- wypłata dywidendy	-	-	-	-	-	(90 000 000)	(90 000 000)	-	(90 000 000)
Wpłaty na kapitał własny	348 557	69 651 378	-	(69 999 935)	-	-	-	-	-
Stan na 31 grudnia 2012 roku	5 869 182	71 501 378	155 342 982	-	(300 253)	37 816 558	270 229 847	244	270 230 091

IV. Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych

	Nota	Rok zakończony	
		31.12.2013 PLN	31.12.2012 PLN
Przepływy pieniężne z działalności operacyjnej			
Zysk przed opodatkowaniem		105 361 075	49 934 212
Korekty:			
Zysk (strata) mniejszości		–	–
(Zysk)/Strata ze sprzedaży lub zbycia składników rzeczowych aktywów trwałych		267 214	(107 586)
Amortyzacja		3 888 239	3 007 672
(Dodatnie)/ujemne różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych		2 885 932	733 771
Pozostałe korekty	28.3	768 817	1 462 933
Zmiana stanu			
Zmiana stanu rezerw		101 826	(139 291)
Zmiana stanu aktywów i zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu		(23 071 750)	(9 453 504)
Zmiana stanu pożyczek udzielonych i pozostałych należności	28.1	1 310 451	(1 296 715)
Zmiana stanu rozliczeń międzyokresowych kosztów		137 575	(108 946)
Zmiana stanu zobowiązań wobec klientów		35 216 462	22 444 663
Zmiana stanu pozostałych zobowiązań	28.2	11 903 522	(8 684 240)
Środki pieniężne z działalności operacyjnej		138 769 363	57 792 969
Zapłacony podatek dochodowy		(14 474 238)	(7 441 259)
Odsetki		37 000	(23 466)
Środki pieniężne netto z działalności operacyjnej		124 332 125	50 328 244
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej			
Wpływy ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		139 359	295 200
Płatności za rzeczowe aktywa trwałe	16	(3 450 197)	(1 764 141)
Płatności za wartości niematerialne	15	(5 340 109)	(6 133 826)
Pożyczki udzielone		1 767 441	(1 221 070)
Wpływy z tytułu wykupu bonów skarbowych		–	15 100 000
Środki pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		(6 883 506)	6 276 163
Przepływy pieniężne z działalności finansowej			
Płatności zobowiązań z umów leasingu finansowego		(233 948)	(481 833)
Zapłacone odsetki z tytułu leasingu		(37 000)	(34 825)
Dywidendy wypłacone na rzecz właścicieli		(95 000 000)	(90 000 000)
Środki pieniężne netto z działalności finansowej		(95 270 948)	(90 516 658)
Zwiększenie netto środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		22 177 671	(33 912 251)

Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych (c.d.)

	Nota	Rok zakończony	
		31.12.2013 PLN	31.12.2012 PLN
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na początek roku obrotowego		394 040 562	428 686 584
Wpływ zmian kursów walut na saldo środków pieniężnych w walutach obcych		(2 885 932)	(733 771)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na koniec roku obrotowego	12	413 332 301	394 040 562
w tym o ograniczonej możliwości dysponowania:			
- <i>środki pieniężne i inne aktywa pieniężne klientów</i>		245 120 219	205 492 733
- <i>środki Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych</i>		-	1 040

1. Dane jednostki dominującej i skład Grupy Kapitałowej

Jednostką dominującą w Grupie Kapitałowej X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. („Grupa”) jest X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. (zwany dalej: „Spółka dominująca”, „Jednostka dominująca”, „Dom Maklerski”) z siedzibą Centrali w Warszawie, ul. Ogrodowa 58, 00-876 Warszawa.

X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. jest wpisany do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wdział Gospodarczy KRS pod nr 0000217580. Spółce dominującej nadano numer statystyczny REGON oraz numer NIP 527-24-43-955.

Przedmiotem działalności Spółki dominującej jest prowadzenie działalności maklerskiej na rynku giełdowym oraz rynku OTC (instrumenty pochodne na waluty, towary, indeksy, akcje i obligacje). Spółka dominująca podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego i prowadzi działalność regulowaną na podstawie zezwolenia z dnia 8 listopada 2005 r. nr DDM-M-4021-57-1/2005.

1.1. Informacja o podmiotach sprawozdawczych w strukturze organizacyjnej Spółki

Niniejszym sprawozdaniem finansowym objęte są następujące oddziały zagraniczne wchodzące w skład Spółki dominującej:

- X-Trade Brokers Dom Maklerski Spółka Akcyjna, organizačni složka – oddział utworzony w dniu 7 marca 2007 roku w Republice Czeskiej. Oddział wpisany został do rejestru handlowego prowadzonego przez Sąd Miejski w Pradze pod numerem 56720 oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej CZK 27867102,
- X-Trade Brokers Dom Maklerski Spółka Akcyjna, Sucursal en Espana - oddział utworzony w dniu 19 grudnia 2007 roku w Hiszpanii. W dniu 16 stycznia 2008 roku oddział zarejestrowany został przez władze Hiszpanii oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej ES W0601162A,
- X-Trade Brokers Dom Maklerski Spółka Akcyjna, organizačná zložka - oddział utworzony w dniu 1 lipca 2008 roku w Republice Słowackiej. W dniu 6 sierpnia 2008 roku oddział wpisany został do rejestru handlowego prowadzonego przez Sąd Miejski w Bratysławie pod numerem 36859699 oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej SK4020230324,
- X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. Sucursala Bucuresti Romania (oddział w Rumunii) - oddział utworzony w dniu 31 lipca 2008 roku w Rumunii. W dniu 4 sierpnia 2008 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 402030 oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej CUI 24270192,
- X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A., German Branch (oddział w Niemczech) - oddział utworzony w dniu 5 września 2008 roku w Republice Federalnej Niemiec. W dniu 24 października 2008 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem HRB 84148 oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej 4721939029,
- X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A., Magyarorszagi Fióktelepe (oddział na Węgrzech) – oddział utworzony w dniu 21 kwietnia 2010 roku w Republice Węgierskiej. W dniu 11 maja 2010 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 0117000638 oraz posiada następujący numer identyfikacji podatkowej HU22691631.
- X-Trade Brokers Dom Maklerski Spółka Akcyjna oddział we Francji – oddział utworzony w dniu 21 kwietnia 2010 roku w Republice Francuskiej. W dniu 31 maja 2010 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 522758689.

- X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A., Sucursal Portugesa – oddział utworzony w dniu 7 lipca 2010 roku w Portugalii. W dniu 7 lipca 2010 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 980436613.
- X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A., Succursale in Italia (oddział we Włoszech) – oddział utworzony w dniu 28 lipca 2010 roku we Włoszech. W dniu 28 lipca 2010 roku oddział wpisany został do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 07115880960.

Z dniem 31 grudnia 2013 roku na podstawie uchwały Zarządu X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. z dnia 22 listopada 2013 roku został zlikwidowany oddział na Węgrzech. Suma bilansowa oddziału na dzień 31 grudnia 2013 roku wyniosła PLN 10 698 324 (HUF 765 861 825), a skumulowana strata wyniosła PLN 6 437 803 (HUF 442 520 413).

1.2. Skład Grupy Kapitałowej

W skład Grupy Kapitałowej X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. wchodzi X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. jako Jednostka dominująca oraz następujące spółki zależne:

Nazwa jednostki	Kraj siedziby	Udział w kapitale %	
		31.12.2013	31.12.2012
X Open Hub Ltd	Wielka Brytania	100%	100%
X-Trade Brokers Asesores Bursatiles S.A.	Meksyk	98%	98%
xStore Ltd	Cypr	100%	100%
xStore Sp. z o.o.	Polska	100%	–
DUB Investments Ltd	Cypr	100%	–

X Open Hub Limited utworzona została w dniu 19 kwietnia 2010 roku pod nazwą XTB UK Ltd. Spółka podjęła działalność operacyjną w listopadzie 2010 roku. W 2012 roku Spółka zmieniła nazwę na X Financial Solutions Ltd, a w 2013 roku zmieniła nazwę na X Open Hub Limited. Wyniki spółki są konsolidowane metodą nabycia od dnia jej utworzenia.

Jednostka dominująca w dniu 7 czerwca 2010 roku objęła 98% udziałów w X Trade Brokers Asesores Bursatiles S.A. z siedzibą w Meksyku. Spółka ta do dnia sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego nie podjęła działalności operacyjnej.

W dniu 24 maja 2012 roku jednostka dominująca objęła 100% udziałów w spółce xSocial Ltd z siedzibą na Cyprze. W trakcie 2012 roku spółka zmieniła nazwę na xStore Ltd. Wyniki spółki są konsolidowane metodą nabycia od dnia jej utworzenia. W trakcie 2013 roku rozpoczął się proces likwidacji spółki, który jest na ukończeniu.

W dniu 6 marca 2013 roku jednostka dominująca objęła 100% udziałów w spółce xStore Sp. z o.o. z siedzibą w Polsce. Wyniki spółki są konsolidowane metodą nabycia od dnia jej utworzenia.

W dniu 15 października 2013 roku jednostka dominująca nabyła 100% udziałów w DUB Investments Limited z siedzibą na Cyprze. Wyniki spółki są konsolidowane metodą nabycia od dnia jej nabycia. Wartość godziwa przekazanej zapłaty wyniosła EUR 312 180,97. W wyniku nabycia jednostka dominująca nie rozpoznała wartości firmy, różnica pomiędzy ceną nabycia a wartością godziwą nabytych składników majątku odniesiona została w koszty okresu sprawozdawczego. W okresie sprawozdawczym spółka zależna wykazała następujące wyniki:

	od dnia przejęcia	za bieżący okres sprawozdawczy
Kwota przychodu	195 314	766 958
Zysk (strata) okresu sprawozdawczego	(110 066)	(453 541)

Wartość godziwa głównych kategorii majątku na dzień przejęcia:

	wartość godziwa EUR	kurs przeliczenia	wartość godziwa PLN
Środki trwałe	3 666	4,1925	15 370
Fundusz gwarancyjny	39 300	4,1925	164 765
Środki pieniężne	96 343	4,1925	403 918
Należności - zobowiązania	(17 959)	4,1925	(75 293)
Aktywa netto	121 350		508 760

2. Podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego

2.1. Oświadczenie o zgodności

Skonsolidowane sprawozdanie Grupy Kapitałowej X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A., sporządzone za rok obrotowy od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2013 roku, obejmuje dane finansowe Jednostki dominującej oraz dane finansowe jednostek zależnych, stanowiących „Grupę”.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzono w oparciu o Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), które zostały zatwierdzone przez Unię Europejską i inne obowiązujące przepisy.

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało zatwierdzone przez Zarząd Jednostki Dominującej w dniu 31 marca 2014 roku. Walne Zgromadzenie oraz Rada Nadzorcza X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. są organami uprawnionymi do wprowadzenia zmian do skonsolidowanego sprawozdania finansowego już po jego zatwierdzeniu przez Zarząd.

W 2013 roku zmieniono prezentację kapitału z emisji akcji powyżej wartości nominalnej („agio”). W skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym sporządzonym za rok zakończony 31 grudnia 2012 roku, agio w kwocie PLN 69 651 379 prezentowane było w kapitale rezerwowym. W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym agio prezentowane jest w kapitale zapasowym. W związku z powyższym dokonano zmiany danych porównawczych w stosunku do skonsolidowanego sprawozdania finansowego za rok zakończony 31 grudnia 2012 roku. Dokonano odpowiednich zmian w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej oraz w skonsolidowanym sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym.

2.2. Nowe standardy i zmiany do opublikowanych standardów i interpretacji zatwierdzone przez UE i wchodzące w życie począwszy od 2013 roku

Niniejsze ujawnienia dotyczą standardów, zmian oraz interpretacji zatwierdzonych przez UE i wchodzących w życie począwszy od 2013 roku, które mają największy wpływ na skonsolidowane sprawozdanie finansowe spółki. Pozostałe standardy nie dotyczyły spółki lub nie miały istotnego wpływu na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- Zmiany do MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych: Prezentacja pozycji innych całkowitych dochodów – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 lipca 2012 roku lub po tej dacie.

Zmiany wymagają, aby jednostka prezentowała osobno te pozycje całkowitych dochodów, które mogą w przyszłości być przeklasyfikowane do wyniku finansowego, od tych które nigdy nie będą przeklasyfikowane do wyniku finansowego. Jeśli pozycje innych całkowitych dochodów są prezentowane przed ich odpowiednimi skutkami podatkowymi, wówczas łączne kwoty podatku powinny być zaalokowane do poszczególnych części innych całkowitych dochodów.

Zmiany wymagają zmiany nazwy „sprawozdanie z całkowitych dochodów” na „rachunek zysków i strat oraz inne całkowite dochody”, inne tytuły również mogą być używane.

Zmiany zostały zastosowane przez Grupę w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym po raz pierwszy dla okresu rocznego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2013 roku.

- MSSF 13 Wycena według wartości godziwej – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie.

MSSF 13 zastąpi wskazówki dotyczące ustalania wartości godziwej zawarte w poszczególnych standardach. Definiuje on pojęcie wartości godziwej, ustala ramy ustalania wartości godziwej oraz określa wymagania związane z ujawnianiem informacji dotyczących jej ustalania. MSSF 13 wyjaśnia jak ustalić wartość godziwą, jeśli jest to wymagane lub dozwolone przez inne standardy.

Standard zawiera szczegółową strukturę ujawnień, które umożliwiają użytkownikom sprawozdań finansowych ocenę metod i danych wykorzystywanych przy ustalaniu wartości godziwej. Dla powtarzalnego ustalania wartości godziwej, które wykorzystuje nieobserwowalne dane, standard wymaga ujawnień prezentujących wpływ ustalania wartości godziwej na wynik finansowy lub inne całkowite dochody.

Grupa zastosowała MSSF 13 w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym po raz pierwszy dla okresu rocznego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2013 roku. Główna zmiana dotyczyła przede wszystkim rozszerzenia zakresu ujawnień w zakresie wartości godziwej.

2.3. Nowe standardy i interpretacje oczekujące na zatwierdzenie przez UE

- MSSF 9 Instrumenty finansowe (2009) – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2015 roku lub po tej dacie.

Nowy Standard zastępuje wytyczne zawarte w MSR 39 Instrumenty Finansowe: ujmowanie i wycena, na temat klasyfikacji oraz wyceny aktywów finansowych. Standard eliminuje istniejące obecnie w MSR 39 kategorie: utrzymywane do terminu wymagalności, dostępne do sprzedaży oraz pożyczki i należności.

W momencie początkowego ujęcia aktywa finansowe będą klasyfikowane do jednej z dwóch kategorii:

- aktywa finansowe wyceniane według zamortyzowanego kosztu; lub
- aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej.

Składnik aktywów finansowych jest wyceniany według zamortyzowanego kosztu, jeżeli spełnione są następujące dwa warunki:

- aktywa utrzymywane są w ramach modelu biznesowego, którego celem jest utrzymywanie aktywów w celu uzyskiwania przepływów pieniężnych wynikających z kontraktu; oraz,
- jego warunki umowne powodują powstanie w określonych momentach przepływów pieniężnych stanowiących wyłącznie spłatę kapitału oraz odsetek od niespłaconej części kapitału.

Zyski i straty z wyceny aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej ujmowane są w wyniku finansowym bieżącego okresu, z wyjątkiem sytuacji, gdy inwestycja w instrument kapitałowy nie jest przeznaczona do obrotu. MSSF 9 daje możliwość dokonania nieodwracalnej decyzji o wycenie takich instrumentów finansowych, w momencie ich początkowego ujęcia, w wartości godziwej przez inne całkowite dochody. Wyboru takiego można dokonać dla każdego instrumentu osobno. Wartości ujęte w innych całkowitych dochodach nie mogą w późniejszych okresach zostać przekwalifikowane do rachunku zysków i strat.

Jednostka dominująca analizuje wpływ nowego standardu i jego zmiany na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- MSSF 9 Instrumenty finansowe (2010) – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2015 roku lub po tej dacie.

Zmiany do MSSF 9 (2010) roku zmieniają wskazówki zawarte w MSR 39 Instrumenty Finansowe: ujmowanie i wycena na temat klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych oraz wyłączenia aktywów oraz zobowiązań finansowych.

Standard zachowuje prawie wszystkie dotychczasowe wymogi MSR 39 w zakresie klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych oraz wyłączenia aktywów finansowych i zobowiązań finansowych.

Standard wymaga, aby zmiana wartości godziwej dotycząca zmiany ryzyka kredytowego zobowiązania finansowego wyznaczonego w momencie początkowego ujęcia jako wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy były prezentowane w ramach innych całkowitych dochodów. Jedynie pozostała część zysku lub straty z wyceny do wartości godziwej ma być ujmowana w zysku lub stracie bieżącego okresu. W przypadku jednak, gdyby zastosowanie tego wymogu powodowało brak współmierności przychodów i kosztów, cała zmiana wartości godziwej byłaby ujmowana w zysku lub stracie bieżącego okresu.

Wartości zaprezentowanych w innych całkowitych dochodach nie przeklasyfikowuje się w późniejszych okresach do zysku lub straty bieżącego okresu. Mogą one być jednak przeklasyfikowane w ramach kapitału własnego.

Zgodnie z MSSF 9 wycena pochodnych instrumentów finansowych, które związane są z nienotowanymi instrumentami kapitałowymi i które muszą być uregulowane poprzez dostarczenie nienotowanych instrumentów kapitałowych, których wartość nie może zostać wiarygodnie ustalona, powinna nastąpić według wartości godziwej.

Jednostka dominująca analizuje wpływ nowego standardu i jego zmiany na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- Zmiany do MSSF 9 Instrumenty finansowe i MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnienia - obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Zmiany te zmieniają wymogi dotyczące ujawnień oraz przekształcania danych porównawczych dotyczących początkowego zastosowania MSSF 9 Instrumenty finansowe (2009) oraz MSSF 9 Instrumenty finansowe (2010).

Zmiany do MSSF 7 wymagają ujawnienia szczegółów dotyczących skutków początkowego zastosowania MSSF 9, w sytuacji kiedy jednostka nie przekształca danych porównawczych zgodnie ze wymaganiami zmienionego MSSF 9.

Jeśli jednostka zastosuje MSSF 9 od 1 stycznia 2013 r. lub później, wówczas nie jest wymagane przekształcenie danych porównawczych dla okresów przed datą początkowego zastosowania.

Jeśli jednostka dokona wcześniejszego zastosowania MSSF 9 w 2012 r., wówczas ma możliwość przekształcenia danych porównawczych bądź przedstawienia dodatkowych ujawnień, zgodnie z wymaganiami zmienionego MSSF 7.

Jeśli jednostka dokona wcześniejszego zastosowania MSSF 9 przed 2012 r., wówczas nie ma ona obowiązku przekształcania danych porównawczych ani przedstawiania dodatkowych ujawnień wymaganych przez zmieniony MSSF 7.

Jednostka dominująca analizuje wpływ nowego standardu i jego zmiany na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- Zmiana do MSR 19 Świadczenia pracownicze zatytułowaną Programy określonych świadczeń: składki pracowników – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się po dniu 1 lipca 2014 roku.

Zmiana dotyczy składek wnoszonych do programów określonych świadczeń przez pracowników lub strony trzecie. Celem zmian jest uproszczenie ujęcia składek, które nie zależą od okresu zatrudnienia, na przykład składki pracownicze ustalone jako stały procent wynagrodzenia.

Oczekuje się, że w momencie początkowego zastosowania, zmiana nie będzie miała istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Grupa nie zmieni polityki rachunkowości i nie będzie ujmowała takiej składki jako pomniejszenie kosztu w tym okresie, w którym są one wymagalne.

- Interpretacja KIMSF 21 Opłaty publiczne – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Interpretacja zawiera wytyczne w zakresie identyfikacji zdarzeń obligujących, powodujących powstanie zobowiązania z tytułu opłat publicznych oraz momentu ujęcia takiego zobowiązania.

Zgodnie z Interpretacją, zdarzenie obligujące to zdarzenie wynikające z odpowiednich przepisów prawa, które skutkuje powstaniem zobowiązania do uiszczenia danej opłaty publicznej i koniecznością jego ujęcia w sprawozdaniu finansowym.

Zobowiązanie z tytułu opłaty publicznej jest ujmowane w sposób stopniowy w przypadku jeśli zdarzenie obligujące następuje w ciągu pewnego okresu.

W przypadku jeśli zdarzeniem obligującym jest osiągnięcie określonego minimalnego progu działalności, zobowiązanie ujmowane jest w momencie osiągnięcia tego progu.

Interpretacja wyjaśnia, że fakt, iż jednostka jest ekonomicznie zobowiązana do kontynuowania działalności w kolejnym okresie nie powoduje zwyczajowo oczekiwanego obowiązku uiszczenia opłaty publicznej, która wynika z prowadzenia działalności w przyszłości.

Oczekuje się, że w momencie początkowego zastosowania, nowa interpretacja nie będzie miała istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe, ponieważ nie powoduje zmiany polityki rachunkowości Grupy w zakresie opłat publicznych.

- Zmiany do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 2010-2012 – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się po dniu 1 lipca 2014 roku.

Doroczne ulepszenia MSSF 2010-2012 zawierają 8 zmian do 7 standardów, z odpowiednimi zmianami do pozostałych standardów i interpretacji. Głównie zmiany:

- wyjaśniają definicję "warunków nabycia uprawnień" z Załącznika A do MSSF 2 Płatności w formie akcji, poprzez oddzielne zdefiniowanie warunków związanych z dokonaniem i warunków świadczenia usług;
- wyjaśniają pewne aspekty ujęcia księgowego zapłaty warunkowej w transakcjach połączenia jednostek;
- zmieniają paragraf 22 w MSSF 8 Segmenty operacyjne, aby wprowadzić wymóg ujawniania przez jednostki czynników, które służą do identyfikacji segmentów sprawozdawczych, gdy segmenty operacyjne jednostki są łączone. Ma to uzupełnić obecne wymogi dotyczące ujawnień zawarte w paragrafie 22(a) w MSSF 8;
- zmieniają paragraf 28(c) w MSSF 8 Segmenty operacyjne, by wyjaśnić, że uzgodnienie sumy bilansowej aktywów segmentów sprawozdawczych do sumy bilansowej jednostki powinno być ujawnione, jeśli jest regularnie przekazywane głównemu decydentowi operacyjnemu jednostki. Zmiana ta jest spójna z wymogami zawartymi w paragrafach 23 i 28(d) w MSSF 8;
- wyjaśniają uzasadnienie RMSR usunięcia paragrafu B5.4.12 z MSSF 9 Instrumenty finansowe i paragrafu OS79 z MSR 39 Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena jako zmian wynikających z MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej;
- wyjaśniają wymogi dotyczące modelu wartości przeszacowanej z MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe i MSR 38 Wartości niematerialne, aby odnieść się do zgłaszanych wątpliwości w kwestii ustalenia umorzenia i amortyzacji na dzień przeszacowania;
- ustanawiają podmiot świadczący usługi zarządzania jednostką, jej podmiotem powiązaniem.

Grupa nie oczekuje, aby powyższe zmiany miały znaczący wpływ na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- Zmiany do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 2011-2013 – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się po dniu 1 lipca 2014 roku.

Doroczne ulepszenia MSSF 2011-2013 zawierają 4 zmiany standardów, z odpowiednimi zmianami do pozostałych standardów i interpretacji. Głównie zmiany:

- wyjaśniają znaczenie określenia „każdego z MSSF obowiązującego na koniec okresu sprawozdawczego, w którym zastosowano MSSF po raz pierwszy”, użytego w paragrafie 7 w MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy;
- wyjaśniają, że wyjątek z zastosowania, zawarty w paragrafie 2(a) w MSSF 3 Połączenia jednostek:
- wyłącza tworzenie wszelkich rodzajów wspólnych przedsięwzięć, jak zdefiniowano w MSSF 11 Wspólne przedsięwzięcia, z zakresu MSSF 3; i
- dotyczy jedynie sprawozdań finansowych wspólnych przedsięwzięć lub wspólnych działań.
- wyjaśniają, że wyjątek dotyczący portfela instrumentów, zawarty w paragrafie 48 w MSSF 13 dotyczy wszystkich umów będących w zakresie MSR 39 Instrumenty finansowe: Ujmowanie i wycena, albo MSSF 9 Instrumenty finansowe, niezależnie, czy spełniają one definicje aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych z MSR 32 Instrumenty finansowe: Prezentacja.
- wyjaśniają, że do oceny, czy zakup nieruchomości inwestycyjnej jest nabyciem składnika aktywów, grupy aktywów czy też połączeniem przedsięwzięć w zakresie MSSF 3, wymagane jest zastosowanie osądu, oraz że osąd ten bazuje na wytycznych zawartych w MSSF 3.

Grupa nie oczekuje, aby powyższe zmiany miały znaczący wpływ na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

2.4. Nowe standardy, interpretacje i zmiany do istniejących standardów, które nie weszły jeszcze w życie dla okresów kończących się w dniu 31 grudnia 2013 roku

- MSSF 10 Skonsolidowane sprawozdania finansowe – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się po dniu 1 lipca 2014 roku.

MSSF 10 przewiduje jeden nowy model analizy kontroli w odniesieniu do wszystkich podmiotów, w które dokonano inwestycji, włączając w to podmioty, które aktualnie jako JSP są w zakresie SKI-12. MSSF 10 wprowadza nowe wymagania, co do oceny kontroli, które różnią się od dotychczasowych wymogów z MSR 27 (2008). W nowym modelu kontroli inwestor kontroluje podmiot, w którym dokonał inwestycji, jeśli (1) jest narażony na lub ma prawo do zmiennych zwrotów z tytułu zaangażowania w ten podmiot, (2) ma zdolność wpływania na te zwroty poprzez władzę nad podmiotem inwestycji oraz (3) istnieje związek pomiędzy ww. władzą a zwrotami.

Nowy standard zawiera również wymogi, co do ujawnień oraz wymogi odnoszące się do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Wymogi te przeniesiono z MSR 27 (2008).

Jednostka dominująca nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na sprawozdanie finansowe Grupy.

- MSSF 11 Wspólne ustalenia umowne – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

MSSF 11 Wspólne ustalenia umowne zastępuje MSR 31 Udziały we wspólnych przedsięwzięciach. MSSF 11 nie wprowadza zasadniczych zmian co do ogólnej definicji porozumienia pod wspólną kontrolą, chociaż definicja kontroli i pośrednio współkontroli uległy zmianie w związku z MSSF 10.

Zgodnie z nowym standardem wspólne ustalenia umowne są podzielone na 2 rodzaje, dla których zdefiniowano następujące modele ujmowania:

- wspólne działania to takie, w których współkontrolujące je podmioty, zwane współnikami wspólnego działania, mają udział w aktywach oraz udział w zobowiązaniach związanych z wspólnym działaniem.
- wspólne przedsięwzięcie wspólne przedsięwzięcie to takie, w którym współkontrolujące podmioty, zwane współnikami przedsięwzięcia, mają prawo do aktywów netto porozumienia.

MSSF 11 faktycznie wyłącza z zakresu MSR 31 te przypadki, gdy wspólne przedsięwzięcia, pomimo ich istnienia w formie odrębnych podmiotów nie mogą być faktycznie rozdzielone. Porozumienia takie są traktowane podobnie do współkontrolowanych aktywów/działalności zgodnie z MSR 31 i określane terminem wspólnego działania. Dla pozostałych jednostek współkontrolowanych wg MSR 31, określanych teraz wspólnymi przedsięwzięciami (joint ventures), należy stosować metodę praw własności. Nie ma możliwości zastosowania konsolidacji proporcjonalnej.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- MSSF 12 Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

MSSF 12 zawiera dodatkowe wymogi związane z ujawnianiem informacji dotyczących znaczących osądów, przy określaniu charakteru posiadanych udziałów w innych jednostkach, wspólnych ustaleniach

umownych, jednostkach stowarzyszonych i / lub jednostkach strukturyzowanych niepodlegających konsolidacji.

Do momentu pierwszego zastosowania powyższego standardu Grupa nie jest w stanie przeprowadzić analizy wpływu tego standardu na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- MSR 27 (2011) Jednostkowe sprawozdania finansowe – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

MSR 27 (2011) pozostawia istniejące wymagania MSR 27 (2008) co do rachunkowości i ujawnień w jednostkowych sprawozdaniach finansowych wprowadzając jedynie kilka drobnych uściśleń. Obowiązujące obecnie wymogi MSR 28 (2008) i MSR 31 w zakresie jednostkowych sprawozdań finansowych również zostały włączone do MSR 27 (2011). Standard nie zawiera już kwestii kontroli i wymagań dotyczących sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, które zostały przeniesione do MSSF 10 Skonsolidowane sprawozdania finansowe.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- MSR 28 (2011) Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

W MSR 28 (2011) dokonano ograniczonych zmian:

- jednostki stowarzyszone i wspólne przedsięwzięcia przeznaczone do sprzedaży. MSSF 5 Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana jest stosowany do inwestycji, lub jej części, w jednostkę stowarzyszoną lub wspólne przedsięwzięcie, które spełnia kryteria zaklasyfikowania jako przeznaczone do sprzedaży. Do zatrzymanej części inwestycji, której nie zaklasyfikowano jako przeznaczona do sprzedaży, stosuje się metodę praw własności aż do momentu zbycia części przeznaczonej do sprzedaży. Po jej zbyciu zatrzymana część inwestycji ujmowana jest metodą praw własności, jeśli zatrzymana inwestycja nadal stanowi inwestycję w jednostkę stowarzyszoną lub wspólne przedsięwzięcie.

- zmiany w inwestycjach w jednostkach stowarzyszonych lub wspólnych przedsięwzięciach. Uprzednio zgodnie z MSR 28 (2008) i MSR 31, ustanie znaczącego wpływu lub współkontroli powodowało we wszystkich przypadkach konieczność ponownej wyceny zatrzymanych udziałów, nawet w przypadku, gdy znaczący wpływ zamieniał się we współkontrolę. MSR 28 (2011) wymaga, aby w takich sytuacjach zatrzymane inwestycje nie były ponownie wyceniane.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- Zmiany do MSR 32 Instrumenty finansowe: prezentacja – Kompensowanie aktywów finansowych i zobowiązań finansowych – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Zmiany nie wprowadzają nowych zasad dotyczących kompensowania aktywów i zobowiązań finansowych; Wyjaśniają one natomiast kryteria dotyczące kompensat, co ma na celu usunięcie niespójności w ich stosowaniu.

Zmiany objaśniają, że jednostka posiada tytuł prawny do kompensaty, jeśli tytuł ten:

- nie jest uwarunkowany wystąpieniem określonego zdarzenia w przyszłości; oraz
- jest egzekwowalny zarówno w zwykłym trybie prowadzenia działalności jak i w przypadku niewywiązania się z płatności lub w przypadku niewypłacalności lub upadłości jednostki i wszystkich kontrahentów.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- Zmiany do MSSF 10, MSSF 11 i MSSF 12: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe, Wspólne ustalenia umowne, Ujawnienia informacji na temat udziałów w innych jednostkach – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Zmiany:

- definiują datę początkowego zastosowania MSSF 10 jako początek rocznego okresu sprawozdawczego, w którym standard został zastosowany po raz pierwszy (tj. 1 stycznia 2013 r. jeśli nie został zastosowany wcześniej). Na ten dzień jednostka weryfikuje czy nastąpiła zmiana osądów w stosunku do konieczności konsolidacji posiadanych inwestycji w inne jednostki;

- ograniczają wymóg przekształcenia danych porównawczych do okresu bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania, co ma zastosowanie do wszystkich omawianych standardów. Jednostki, które przedstawiają dobrowolnie dane porównawcze za więcej niż jeden okres, mogą pozostawić dodatkowe okresy porównawcze nieprzekształcone;

- wymagają ujawnień wpływu zmiany w polityce rachunkowości dla okresu bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania (tj. ujawnienie wpływu zmian na bieżący okres nie jest wymagane);

- usuwają wymóg przedstawienia danych porównawczych w odniesieniu do ujawnień dotyczących niekonsolidowanych ustrukturyzowanych jednostek, dla któregośkolwiek okresu poprzedzającego roczny okres, w którym MSSF 12 został zastosowany po raz pierwszy.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- Nowacja instrumentów pochodnych a dalsze stosowanie rachunkowości zabezpieczeń (Zmiany do MSR 39 Instrumenty Finansowe: Ujmowanie i Wycena) – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Zmiany pozwalają na dalsze stosowanie rachunkowości zabezpieczeń w przypadku gdy instrument pochodny, wyznaczony jako instrument zabezpieczający, podlega nowacji (czyli odnowieniu) wynikającej z przepisów prawa w celu rozliczenia z izbą rozliczeniową (kontrahentem centralnym), kiedy spełnione są następujące warunki:

- nowacja wymagana jest przepisami prawa,

- izba rozliczeniowa zostaje nową stroną transakcji dla każdej z pierwotnych stron kontraktu dotyczącego instrumentu pochodnego, oraz

- zmiany warunków instrumentu pochodnego ograniczają się do tych, które są konieczne do zmiany strony umowy.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- Ujawnienia wartości odzyskiwalnej dotyczące aktywów niefinansowych (Zmiany do MSR 36 Utrata wartości aktywów) – obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie.

Zmiany wyjaśniają że wartość odzyskiwalna powinna być ujawniona jedynie dla poszczególnych aktywów (w tym wartości firmy) lub ośrodków wypracowujących środki pieniężne, dla których rozpoznano lub odwrócono w danym okresie straty z tytułu utraty wartości.

Zmiany wprowadzają również wymóg ujęcia następujących dodatkowych ujawnień w przypadku gdy strata z tytułu utraty wartości składnika aktywów (w tym wartości firmy) lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne została rozpoznana lub odwrócona w danym okresie a wartość odzyskiwalna została ustalona w oparciu o wartość godziwą pomniejszoną o koszty sprzedaży:

- poziomu hierarchii ustalania wartości godziwej zgodnie z MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej, do którego przypisano dany szacunek wartości godziwej;

- dla wycen w wartości godziwej zaklasyfikowanych do poziomu 2 oraz poziomu 3 hierarchii wartości godziwej, opis zastosowanych technik wyceny oraz ewentualnych zmian w tych technikach wraz z podaniem ich przyczyn;

- dla wycen w wartości godziwej zaklasyfikowanych do poziomu 2 oraz poziomu 3 hierarchii wartości godziwej, opis kluczowych założeń (tzn. założeń, na które wartość odzyskiwalna jest najbardziej wrażliwa) wykorzystanych przy ustalaniu wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży. Jeśli wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży została określona w oparciu o szacunek wartości bieżącej, należy również ujawnić stopy dyskonta wykorzystane w bieżącym oraz poprzednim okresie.

Grupa nie oczekuje, że opisana zmiana będzie miała znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- MSSF 14 Aktywa i Zobowiązania Regulacyjne – obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2016 roku lub po tej dacie.

Ten przejściowy standard:

- zezwala jednostkom stosującym MSSF po raz pierwszy na kontynuowanie dotychczasowych zasad ujmowania aktywów i zobowiązań regulacyjnych zarówno przy pierwszym zastosowaniu MSSF jak i w sprawozdaniach finansowych za późniejsze okresy;

- wymaga aby jednostki prezentowały aktywa i zobowiązania regulacyjne oraz ich zmiany w odrębnych pozycjach w sprawozdaniach finansowych; oraz

- wymaga szczegółowych ujawnień umożliwiających określenie rodzaju oraz ryzyk związanych z regulowanymi stawkami w związku z którymi rozpoznano aktywa i zobowiązania regulacyjne zgodnie z tym przejściowym standardem.

Grupa nie oczekuje aby omawiany przejściowy standard miał znaczący wpływ na jej skonsolidowane sprawozdanie finansowe ponieważ obejmuje on jedynie jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy.

2.5. Wcześniejsze zastosowanie standardów i interpretacji

Sporządzając niniejsze sprawozdanie finansowe Jednostka dominująca podjęła decyzję, iż żaden ze Standardów nie będzie wcześniej zastosowany.

3. Przyjęte zasady rachunkowości

3.1. Zasady konsolidacji

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe obejmuje dane finansowe Jednostki dominującej oraz dane finansowe jednostek zależnych na dzień 31 grudnia 2013 roku. Sprawozdania finansowe jednostek zależnych sporządzane są na ten sam dzień sprawozdawczy co sprawozdanie jednostki dominującej oraz, we wszystkich istotnych aspektach, według tych samych zasad rachunkowości.

3.1.1 Połączenia jednostek gospodarczych

Przejęcia jednostek i wyodrębnionych części działalności rozlicza się metodą nabycia. Każdorazowo płatność przekazana w wyniku połączenia jednostek wyceniana jest w zagregowanej wartości godziwej (na dzień dokonania zapłaty) przekazanych aktywów, poniesionych lub przejętych zobowiązań oraz instrumentów kapitałowych wyemitowanych w zamian za przejęcie kontroli nad jednostką przejmowaną.

Koszty bezpośrednio związane z połączeniem jednostek gospodarczych ujmowane są w wyniku finansowym w momencie ich poniesienia.

W określonych przypadkach, przekazana płatność zawiera także aktywa lub zobowiązania wynikające z płatności warunkowej, mierzonej na dzień nabycia w wartości godziwej. Zmiany wartości godziwej płatności warunkowej w kolejnych okresach ujmowane są jako zmiany kosztu połączenia jedynie jeżeli mogą być zaklasyfikowane jako zmiany w okresie pomiaru. Wszystkie inne zmiany rozliczane są zgodnie z odpowiednimi regulacjami MSSF. Zmiany w wartości godziwej płatności warunkowej zakwalifikowanej jako element kapitałowy nie są ujmowane.

Dające się zidentyfikować aktywa, zobowiązania i zobowiązania warunkowe jednostki przejmowanej spełniające warunki ujęcia zgodnie z MSSF 3 „Połączenia jednostek gospodarczych” ujmuje się w wartości godziwej na dzień przejęcia, z uwzględnieniem wyjątków zawartych w MSSF 3.

W razie nabycia kontroli w następstwie kilku następujących po sobie transakcji, udziały będące w posiadaniu na dzień objęcia kontroli są wyceniane w wartości godziwej z odniesieniem skutków w przychody lub koszty okresu. Kwoty narosłe z tytułu udziałów w tej jednostce odniesione uprzednio do innych składników całkowitych dochodów są przenoszone do przychodów lub kosztów okresu.

Wartość firmy wynikającą z przejęcia ujmuje się w aktywach i początkowo wykazuje po kosztach, jako wartość kosztów przejęcia przekraczającą udział w wartości godziwej netto dających się zidentyfikować ujętych aktywów, zobowiązań i zobowiązań warunkowych. Jeśli po przeszacowaniu udział Grupy w wartości godziwej netto dających się zidentyfikować aktywów, zobowiązań i zobowiązań warunkowych jednostki przejmowanej przekracza koszt połączenia jednostek gospodarczych, nadwyżkę ujmuje się niezwłocznie w wyniku finansowym.

3.1.2 Inwestycje w jednostki zależne

Przez jednostki zależne rozumie się jednostki kontrolowane przez jednostkę dominującą (co obejmuje także jednostki specjalnego przeznaczenia). Uznaje się, że kontrola występuje wówczas, gdy jednostka dominująca ma możliwość wpływania na politykę finansową i operacyjną podległej jednostki w celu osiągnięcia korzyści z jej działalności.

Wyniki finansowe jednostek zależnych nabytych lub sprzedanych w ciągu roku ujmuje się w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym od/do momentu ich efektywnego nabycia lub zbycia.

W stosownych przypadkach w sprawozdaniach finansowych jednostek zależnych dokonuje się korekt mających na celu ujednoczenie zasad rachunkowości stosowanych przez daną jednostkę z zasadami stosowanymi przez pozostałe jednostki Grupy.

Wszelkie transakcje, salda, przychody i koszty zachodzące między podmiotami powiązаныmi objętymi konsolidacją podlegają pełnej eliminacji konsolidacyjnej.

Udziały niesprawujące kontroli prezentowane są odrębnie od kapitału własnego właścicieli jednostki dominującej. Udziały niesprawujące kontroli mogą być początkowo wyceniane albo w wartości godziwej albo w proporcji do udziału w wartości godziwej nabywanych aktywów netto. Wybór jednej z w/w metod jest dostępny dla każdego połączenia jednostek gospodarczych. W okresach kolejnych wartość udziałów niesprawujących kontroli obejmuje wartość rozpoznana początkowo skorygowaną o zmiany wartości kapitału jednostki w proporcji do posiadanych udziałów. Całkowity dochód jest alokowany do udziałów niesprawujących kontroli nawet wtedy, gdy powoduje postanie ujemnej wartości tych udziałów.

Zmiany w udziale w jednostce zależnej nie powodujące utraty kontroli ujmowane są jako transakcje kapitałowe. Wartości księgowe udziału właścicieli jednostki dominującej jak i udziałów niesprawujących kontroli są odpowiednio modyfikowane w celu odzwierciedlenia zmian w strukturze udziału. Różnica

pomiędzy wartością o jaką modyfikowane jest wartość udziałów niesprawujących kontroli oraz wartością godziwą płatności otrzymanej lub przekazanej ujmowana jest bezpośrednio w kapitale własnym.

W sytuacji utraty kontroli nad jednostką zależną, zysk lub strata na zbyciu jest ustalana jako różnica pomiędzy: (i) łączną wartością godziwą otrzymanej zapłaty i wartości godziwej udziałów jednostki pozostających w Jednostce dominującej oraz (ii) wartością księgową aktywów (łącznie z wartością firmy), zobowiązań i udziałów niesprawujących kontroli. Kwoty ujęte w stosunku do zbywanej jednostki, w innych składnikach całkowitego dochodu podlegają reklasyfikacji do przychodów lub kosztów okresu. Wartość godziwa udziałów w jednostce pozostających w Jednostce dominującej po zbyciu, uznawana jest za początkową wartość godziwą dla celów późniejszego ich ujmowania zgodnie z MSR 39, lub początkowy koszt udziałów w jednostkach stowarzyszonych lub wspólnych przedsiębiorstwach.

3.1.3 Wartość firmy

Wartość firmy powstająca przy przejściu wynika z wystąpienia na dzień przejścia nadwyżki sumy przekazanej płatności, wartości udziałów niesprawujących kontroli i wartości godziwej uprzednio posiadanych udziałów w jednostce nabywanej nad udziałem Jednostki dominującej w wartości godziwej netto dających się zidentyfikować aktywów, zobowiązań i zobowiązań warunkowych jednostki ujmowanych na dzień przejścia.

W przypadku wystąpienia wartości ujemnej jest dokonywany ponowny przegląd ustalenia wartości godziwych poszczególnych składników nabywanych aktywów netto. Jeżeli w wyniku przeglądu nadal wartość jest ujemna, ujmuje się ją niezwłocznie w wyniku finansowym.

Wartość firmy ujmuje się początkowo jako składnik aktywów po koszcie, a następnie wycenia według kosztu pomniejszonego o skumulowaną stratę z tytułu utraty wartości.

Dla celów testowania utraty wartości wartość firmy alokuje się na poszczególne ośrodki generujące przepływy pieniężne, które powinny odnieść korzyści z synergii będących efektem połączenia. Jednostki generujące przepływy pieniężne, do których alokuje się wartość firmy, testuje się pod względem utraty wartości raz w roku lub częściej, jeśli można wiarygodnie przypuszczać, że utrata wartości wystąpiła. Jeśli wartość odzyskiwalna ośrodka generującego przepływy pieniężne jest mniejsza od jej wartości bilansowej, stratę z tytułu utraty wartości alokuje się najpierw w celu redukcji kwoty bilansowej wartości firmy alokowanej do tego ośrodka, a następnie do pozostałych aktywów tego ośrodka proporcjonalnie do wartości bilansowej poszczególnych składników aktywów tej jednostki. Strata z tytułu utraty wartości ujęta dla wartości firmy nie podlega odwróceniu w następnym okresie.

W chwili zbycia jednostki zależnej lub podlegającej wspólnej kontroli przypadającą na nią część wartości firmy uwzględnia się przy obliczaniu zysku/straty z tytułu zbycia.

Wartość firmy wynikająca z nabycia jednostki zlokalizowanej za granicą traktowana jest jako składnik aktywów jednostki zlokalizowanej za granicą i podlega przeliczeniu przy zastosowaniu kursu obowiązującego w dniu bilansowym.

3.2. Waluta funkcjonalna i waluta sprawozdawcza

Transakcje przeprowadzane w walucie innej niż waluta funkcjonalna wykazuje się po kursie waluty obowiązującym na dzień transakcji. Na dzień bilansowy aktywa i zobowiązania pieniężne denominowane w walutach obcych są przeliczane według średniego kursu NBP ogłoszonego na ten dzień. Pozycje niepieniężne wyceniane są według kosztu historycznego.

Różnice kursowe ujmuje się w przychodach lub kosztach w okresie, w którym powstają, z wyjątkiem:

- różnic kursowych dotyczących aktywów w budowie, które włącza się do kosztów tych aktywów i traktuje jako korekty kosztów odsetkowych kredytów w walutach obcych;
- różnic kursowych wynikających z pozycji pieniężnych należności lub zobowiązań względem jednostek zagranicznych, z którymi nie planuje się rozliczeń lub też takie rozliczenia nie są prawdopodobne, stanowiących część inwestycji netto w jednostkę zlokalizowaną za granicą i ujmowanych w kapitale rezerwowym z przeliczenia jednostek zagranicznych oraz w zysku/stracie ze zbycia inwestycji netto.

Następujące kursy zostały przyjęte dla potrzeb wyceny aktywów i zobowiązań na dzień bilansowy oraz przeliczenia pozycji sprawozdań z całkowitych dochodów:

Waluta	31.12.2013		31.12.2012	
	Sprawozdanie z sytuacji finansowej	Sprawozdanie z całkowitych dochodów	Sprawozdanie z sytuacji finansowej	Sprawozdanie z całkowitych dochodów
USD	3,0120	–	3,0996	–
EUR	4,1472	4,2110	4,0882	4,1736
CZK	0,1513	0,1620	0,1630	0,1661
RON	0,9262	0,9543	0,9197	0,9377
HUF	0,0140	0,0141	0,0140	0,0145
MXN	0,2302	–	0,2380	–
GBP	4,9828	4,9532	5,0119	5,1444
TRY	1,4122	–	1,7357	–

3.3. Środki pieniężne

Środki pieniężne składają się z gotówki w kasie oraz depozytów bankowych płatnych na żądanie. Inne aktywa pieniężne są krótkoterminowymi inwestycjami o dużej płynności, łatwo wymiernymi na określone kwoty środków pieniężnych oraz narażonymi na nieznaczne ryzyko zmiany wartości. Grupa zalicza do aktywów pieniężnych inwestycje, jeżeli są łatwo wymiernymi na określoną kwotę środków pieniężnych, są narażone na nieznaczne ryzyko zmiany wartości oraz posiadają trzymiesięczny lub krótszy termin płatności, licząc od daty ich nabycia.

Przepływy pieniężne są wpływami lub wypływami środków pieniężnych oraz innych aktywów pieniężnych. Grupa wykazuje przepływy pieniężne z działalności operacyjnej, posługując się metodą pośrednią, zgodnie z którą zysk lub stratę koryguje się o skutki transakcji mających bezgotówkowy charakter, o rozliczenia międzyokresowe dotyczące przeszłych lub przyszłych wpływów lub płatności środków pieniężnych dotyczących działalności operacyjnej, oraz o pozycje przychodowe i kosztowe związane z przepływami pieniężnymi z działalności inwestycyjnej lub finansowej. Przychody z tytułu odsetek otrzymanych od środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych oraz koszty z tytułu odsetek zapłaconych klientom są klasyfikowane w działalności operacyjnej, natomiast koszty z tytułu odsetek zapłaconych z tytułu leasingu finansowego są klasyfikowane w działalności finansowej.

Środki pieniężne obejmują środki pieniężne własne Grupy oraz środki pieniężne klientów. Środki pieniężne klientów są deponowane na rachunkach bankowych odrębnie od środków pieniężnych Grupy.

3.4. Aktywa i zobowiązania finansowe

Inwestycje ujmuje się w dniu zakupu i wyłącza ze sprawozdania finansowego w dniu sprzedaży (transakcje ujmowane są na dzień zawarcia), jeśli umowa wymaga dostarczenia ich w terminie wyznaczonym przez odpowiedni rynek, a ich wartość początkową wycenia się w wartości godziwej. Koszty transakcyjne dotyczące nabycia aktywów i zobowiązań finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik

finansowy są ujmowane w kosztach okresu, natomiast koszty transakcyjne dotyczące pozostałych kategorii aktywów i zobowiązań finansowych są uwzględniane w wartości początkowej tych aktywów i zobowiązań.

Aktywa finansowe klasyfikuje się jako:

- aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży oraz
- pożyczki i należności.

Zobowiązania finansowe klasyfikuje się jako:

- zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy oraz
- pozostałe zobowiązania finansowe.

Klasyfikacja zależy od charakteru i przeznaczenia aktywów i zobowiązań finansowych, a określa się ją w momencie początkowego ujęcia.

3.4.1. Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy

Do tej grupy aktywów finansowych zalicza się aktywa finansowe przeznaczone do obrotu lub zaklasyfikowane jako wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy przy początkowym ujęciu.

Grupa zalicza do tej kategorii głównie instrumenty pochodne OTC i giełdowe oraz akcje giełdowe.

Składnik aktywów finansowych klasyfikuje się jako przeznaczony do obrotu, jeżeli:

- został zakupiony przede wszystkim w celu odsprzedaży w niedalekiej przyszłości; lub
- stanowi część określonego portfela instrumentów finansowych, którymi Grupa zarządza łącznie, zgodnie z bieżącym i faktycznym wzorcem generowania krótkoterminowych zysków; lub
- jest instrumentem pochodnym niewyznaczonym i niedziałającym jako zabezpieczenie.

Składnik aktywów finansowych inny niż przeznaczony do obrotu może zostać sklasyfikowany jako wyceniany w wartości godziwej przez wynik finansowy przy ujęciu początkowym, jeżeli:

- taka klasyfikacja eliminuje lub znacząco redukuje niespójność wyceny lub ujęcia występującą w innych okolicznościach; lub
- należy do aktywów finansowych Grupy objętych zarządzaniem, a jego wyniki wyceniane są w wartości godziwej zgodnie z udokumentowaną strategią zarządzania ryzykiem lub inwestycjami Grupy, w ramach której informacje o grupowaniu aktywów są przekazywane wewnętrznie; lub
- składnik aktywów stanowi część kontraktu zawierającego jeden lub więcej wbudowanych instrumentów pochodnych, a MSR 39 „Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena” dopuszcza klasyfikację całego kontraktu (składnika aktywów lub zobowiązań) jako wycenianego w wartości godziwej przez wynik finansowy.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy wykazuje się w wartości godziwej, a zyski lub straty ujmuje się w sprawozdaniu z całkowitych dochodów. Zysk lub strata netto ujęte w sprawozdaniu z całkowitych dochodów uwzględniają dywidendy lub odsetki wygenerowane przez dany składnik aktywów finansowych.

3.4.2. Aktywa finansowe utrzymywane do wymagalności

Inwestycje oraz inne aktywa finansowe, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o ustalonych lub możliwych do ustalenia przepływach pieniężnych oraz stałych terminach wymagalności, które Grupa chce i może utrzymywać do momentu osiągnięcia wymagalności klasyfikuje się jako inwestycje utrzymywane do wymagalności. Wykazuje się je po zamortyzowanym koszcie stosując metodę efektywnej stopy procentowej po uwzględnieniu utraty wartości.

Grupa zalicza do tej kategorii nabyte dłużne papiery wartościowe.

3.4.3. Pożyczki i należności

Należności z tytułu dostaw i usług, pożyczki i pozostałe należności o ustalonych lub możliwych do ustalenia przepływach pieniężnych, niebędące przedmiotem obrotu na aktywnym rynku, klasyfikuje się jako pożyczki i należności. Wycenia się je wg. zamortyzowanego kosztu, metodą efektywnej stopy procentowej z uwzględnieniem utraty wartości. Przychód odsetkowy ujmuje się przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej z wyjątkiem należności krótkoterminowych, gdzie ujęcie odsetek byłoby nieistotne.

Grupa zalicza do tej kategorii głównie udzielone pożyczki oraz należności od klientów i kontrahentów.

3.4.4. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży obejmują inne niż pochodne aktywa finansowe wyznaczone jako dostępne do sprzedaży lub niesklasyfikowane do żadnej z powyższych kategorii.

Zyski i straty wynikające ze zmian korekty do wartości godziwej ujmuje się w innych całkowitych dochodach, z wyjątkiem odpisów z tytułu utraty wartości, odsetek obliczonych przy użyciu efektywnej stopy procentowej oraz ujemnych i dodatnich różnic kursowych dotyczących aktywów pieniężnych, które ujmuje się bezpośrednio w przychodach lub kosztach okresu. W przypadku zbycia inwestycji lub stwierdzenia utraty jej wartości, skumulowany zysk lub stratę ujętą uprzednio w innych całkowitych dochodach ujmuje się w przychodach lub kosztach danego okresu.

Dywidendy z instrumentów kapitałowych dostępnych do sprzedaży ujmuje się w przychodach w chwili uzyskania przez Grupę prawa do ich otrzymania.

3.4.5. Wycena według wartości godziwej

Wartość godziwa jest to kwota za jaką dany składnik aktywów mógłby być wymieniony, a zobowiązanie uregulowane, na warunkach transakcji rynkowej, pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi, niepowiązanymi ze sobą stronami.

W przypadku instrumentów finansowych dostępnych na aktywnym rynku, wartość godziwa jest mierzona na podstawie kwotowanych cen rynkowych. Rynek jest uważany za aktywny, jeśli kwotowane ceny są powszechnie i bezpośrednio dostępne i reprezentują aktualne i rzeczywiste zawarte transakcje między niepowiązanymi ze sobą stronami.

Jeśli dla instrumentu finansowego nie istnieje aktywny rynek, wartość godziwa jest ustalana na podstawie modeli wyceny. Modele wyceny wykorzystywane są do wyceny opcji vanilla w oparciu o wzór Blacka Scholesa oraz do opcji binarych na podstawie rozkładu prawdopodobieństwa wystąpienia danej wartości ceny instrumentu bazowego w momencie wygaśnięcia opcji. Ten rozkład prawdopodobieństwa wyznaczany jest poprzez przeliczenie z rynkowej powierzchni zmienności, używając przy tym równań z modelu Blacka Scholesa.

Wartość godziwą instrumentu finansowego w ujęciu początkowym stanowi cena transakcyjna, czyli wartość godziwa kwoty zapłaconej lub otrzymanej.

3.4.6. Utrata wartości aktywów finansowych

Aktywa finansowe, oprócz tych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy, ocenia się pod względem utraty wartości na każdy dzień bilansowy. Aktywa finansowe tracą wartość, gdy istnieją obiektywne przesłanki, że zdarzenia, które wystąpiły po początkowym ujęciu danego składnika aktywów wpłynęły niekorzystnie na związane z nim szacunkowe przyszłe przepływy pieniężne.

W przypadku akcji notowanych na giełdzie sklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży, znaczny lub długotrwały spadek cen akcji uznaje się za obiektywny dowód utraty wartości.

W przypadku niektórych kategorii aktywów finansowych, np. należności z tytułu dostaw i usług, poszczególne aktywa ocenione jako te, które nie są przeterminowane, bada się pod kątem utraty wartości łącznie. Obiektywne dowody utraty wartości dla portfela należności obejmują doświadczenie Grupy w procesie windykacji należności; wzrost liczby nieterminowych płatności przekraczających średnio 90 dni, a także obserwowalne zmiany w warunkach gospodarki krajowej czy lokalnej, które mają związek z przypadkami nieterminowych spłat należności.

W przypadku aktywów finansowych wykazywanych wg. amortyzowanego kosztu, kwota odpisu z tytułu utraty wartości stanowi różnicę pomiędzy wartością bilansową składnika aktywów a bieżącą wartością szacunkowych przyszłych przepływów pieniężnych zdyskontowanych w oparciu o pierwotną efektywną stopę procentową składnika aktywów finansowych.

W przypadku aktywów finansowych wykazywanych po koszcie, kwota odpisu z tytułu utraty wartości stanowi różnicę pomiędzy wartością bilansową składnika aktywów a bieżącą wartością szacunkowych przyszłych przepływów pieniężnych zdyskontowanych w oparciu o bieżącą rynkową stopę zwrotu dla podobnych aktywów finansowych.

W przypadku instrumentów dłużnych sklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży, jeśli w kolejnym okresie obrachunkowym kwota odpisu z tytułu utraty wartości ulegnie zmniejszeniu, a zmniejszenie to można racjonalnie odnieść do zdarzenia mającego miejsce po ujęciu utraty wartości, uprzednio ujęty odpis z tytułu utraty wartości odwraca się w przychody okresu.

W przypadku instrumentów kapitałowych sklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży, odpisy z tytułu utraty wartości ujęte uprzednio przez wynik finansowy nie podlegają odwróceniu. Wszelkie zwiększenia wartości godziwej następujące po wystąpieniu utraty wartości ujmuje się w innych całkowitych dochodach.

3.4.7. Wyłączenie aktywów finansowych z bilansu

Grupa wyłącza składnik aktywów finansowych z bilansu wyłącznie wtedy, gdy wygasną prawa umowne do przepływów pieniężnych generowanych przez taki składnik aktywów, albo gdy składnik aktywów finansowych wraz z zasadniczo całym ryzykiem i wszystkimi korzyściami związanymi z jego posiadaniem zostają przeniesione na inny podmiot. Jeżeli Grupa nie przenosi ani nie zatrzymuje zasadniczo całego ryzyka i wszystkich korzyści związanych z posiadaniem składnika aktywów i utrzymuje nad nim kontrolę, ujmuje zatrzymany udział w takim składniku aktywów i związane z nim zobowiązania z tytułu potencjalnych płatności. Jeśli natomiast Grupa zatrzymuje zasadniczo całe ryzyko i korzyści związane z przeniesionym składnikiem aktywów, to nadal ujmuje stosowny składnik aktywów finansowych. W momencie wyłączenia składnika aktywów finansowych w całości, różnicę między (i) wartością bilansową a (ii) sumą otrzymanej zapłaty oraz wszelkich skumulowanych zysków lub strat, które zostały ujęte w innych całkowitych dochodach, ujmuje się w przychodach lub kosztach okresu.

3.4.8. Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy

Do tej kategorii zalicza się zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu lub zaklasyfikowane jako wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy przy początkowym ujęciu.

Zobowiązanie finansowe klasyfikuje się jako przeznaczone do obrotu, jeżeli:

- zostało podjęte przede wszystkim w celu odkupu w krótkim terminie;
- stanowi część określonego portfela instrumentów finansowych, którymi Grupa zarządza łącznie zgodnie z bieżącym i faktycznym wzorcem generowania krótkoterminowych zysków; lub
- jest instrumentem pochodnym niesklasyfikowanym i niedziałającym jako zabezpieczenie.

Zobowiązanie finansowe inne niż przeznaczone do obrotu może zostać sklasyfikowane jako wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy w chwili początkowego ujęcia, jeżeli:

- taka klasyfikacja eliminuje lub znacząco redukuje niespójność wyceny lub ujęcia, jaka wystąpiłaby w innych warunkach; lub
- składnik zobowiązań finansowych Grupy należy do zobowiązań finansowych objętych zarządzaniem, a jego wyniki wyceniane są w wartości godziwej zgodnie z udokumentowaną strategią zarządzania ryzykiem lub inwestycjami Grupy, w ramach której informacje o grupowaniu zobowiązań są przekazywane wewnętrznie; lub
- stanowi część kontraktu zawierającego jeden lub więcej wbudowanych instrumentów pochodnych, a MSR 39 dopuszcza klasyfikację całego kontraktu (składnika aktywów lub zobowiązań) do pozycji wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy.

Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy wykazuje się w wartości godziwej, a wynikające z nich zyski lub straty finansowe ujmuje się w przychodach lub kosztach okresu z uwzględnieniem odsetek zapłaconych od danego zobowiązania finansowego.

3.4.9. Pozostałe zobowiązania finansowe

Pozostałe zobowiązania finansowe, w tym kredyty bankowe i pożyczki, wycenia się przy początkowym ujęciu w wartości godziwej pomniejszonej o koszty transakcji.

Następnie wycenia się je według zamortyzowanego kosztu metodą efektywnej stopy procentowej.

Metoda efektywnej stopy procentowej służy do obliczania zamortyzowanego kosztu zobowiązania i do alokowania kosztów odsetkowych w odpowiednim okresie. Efektywna stopa procentowa to stopa faktycznie dyskontująca przyszłe płatności pieniężne w przewidywanym okresie użytkowania danego zobowiązania lub, w razie potrzeby, w okresie krótszym.

3.4.10. Wyłączenie zobowiązań finansowych z bilansu

Grupa wyłącza zobowiązania finansowe z bilansu wyłącznie wówczas, gdy odpowiednie zobowiązania Grupy zostaną wykonane, unieważnione lub gdy wygasną. W momencie wyłączenia składnika zobowiązań finansowych, różnicę między (i) wartością bilansową a (ii) sumą dokonanej zapłaty ujmuje się w przychodach lub kosztach okresu.

3.5. Rozrachunki z KDPW

Na rozrachunki z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych składają się należności od spółek należących do Grupy KDPW z tytułu funduszu rozliczeniowego, depozytów zabezpieczających, z tytułu transakcji instrumentami pochodnymi oraz zobowiązania z tytułu usług świadczonych przez Grupę KDPW na rzecz Grupy.

W skład Grupy KDPW wchodzi:

- Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. („KDPW”) - odpowiedzialny za prowadzenie rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym oraz w alternatywnym systemie obrotu, jak również prowadzenie centralnego depozytu papierów wartościowych;
- KDPW_CCP S.A. („KDPW_CCP”) - pełni funkcje izby rozliczeniowej w oparciu o funkcję centralnego kontrpartera, jej zadaniem jest rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym oraz w alternatywnym systemie obrotu, a także prowadzenie systemu zabezpieczenia płynności rozliczeń.

3.5.1. Należności z tytułu funduszu rozliczeniowego

Jednostka dominująca wnosi obowiązkowe wpłaty do funduszu rozliczeniowego prowadzonego przez KDPW_CCP, które wykazywane są jako należności od KDPW. Fundusz rozliczeniowy służy zabezpieczeniu prawidłowego wykonania zobowiązań wynikających z prowadzonych przez KDPW_CCP rozliczeń transakcji zawieranych na rynku regulowanym.

3.5.2. Należności z tytułu depozytów zabezpieczających

W ramach systemu zabezpieczania płynności dokonywanych rozliczeń transakcji, Jednostka dominująca wnosi do KDPW_CCP depozyty zabezpieczające które wykazywane są jako należności od KDPW. Depozyty zabezpieczające zabezpieczają ryzyko zmiany wartości portfela dla transakcji zawartych na rynku kasowym i rynku terminowym w określonym horyzoncie czasowym.

3.5.3. Wpłaty do systemu rekompensat

Jednostka dominująca wnosi obowiązkowe wpłaty do systemu rekompensat, prowadzonego przez KDPW, które stanowią należności długoterminowe uczestnika systemu rekompensat od KDPW.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. Nr 183, poz. 1538, z późniejszymi zmianami, dalej zwaną „Ustawą”) Jednostka dominująca jest uczestnikiem obowiązkowego systemu rekompensat. Celem systemu rekompensat prowadzonego przez KDPW jest zabezpieczenie aktywów przechowywanych na rachunkach pieniężnych i rachunkach papierów wartościowych klientów domów maklerskich i banków prowadzących rachunki papierów wartościowych, w przypadku ich utraty, na zasadach określonych w Ustawie. System rekompensat jest tworzony z wpłat jego uczestników oraz pożytków wypracowanych z tych wpłat. Wpłaty wniesione do systemu rekompensat mogą zostać zwrócone domowi maklerskiemu tylko w przypadku, gdy zostanie on zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat (zaprzestanie działalności określonej w decyzji o cofnięciu, uchylenie zezwolenia na działalność maklerską lub wygaśnięcie zezwolenia) i pod warunkiem, iż wcześniej środki te nie zostały wykorzystane zgodnie z ich przeznaczeniem. W okresach kwartalnych KDPW informuje uczestników systemu o naliczonych pożytkach.

Wpłaty wnoszone przez Jednostkę dominującą do systemu rekompensat odnoszone są w ciężar kosztów, w pozycji „Pozostałe koszty” w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Jednostka dominująca prowadzi ewidencję wpłat do systemu rekompensat oraz pożytków naliczonych w związku z zarządzaniem środkami pieniężnymi zgromadzonymi w systemie rekompensat przez KDPW, w sposób umożliwiającą ustalenie sald kwot wniesionych do systemu i naliczonych pożytków.

3.5.4. Fundusz rozliczeniowy

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Jednostka dominująca dokonuje również obowiązkowych wpłat do funduszu rozliczeniowego zarządzanego przez KDPW, zabezpieczającego prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji na rynku regulowanym, rozliczanych przez KDPW.

3.6. Wartości niematerialne

Wartości niematerialne obejmują aktywa Grupy, które nie posiadają postaci fizycznej, są identyfikowalne oraz które można wiarygodnie wycenić i które w przyszłości spowodują wpływ korzyści ekonomicznych do jednostki.

Wartości niematerialne ujmowane są pierwotnie w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia. Na dzień bilansowy wartości niematerialne wyceniane są według kosztu po pomniejszeniu o dokonane odpisy amortyzacyjne oraz ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne powstałe na skutek prowadzenia prac rozwojowych, ujmowane są w sprawozdaniu z sytuacji finansowej po spełnieniu następujących warunków:

- z technicznego punktu widzenia istnieje możliwość ukończenia składnika wartości niematerialnych, tak aby nadawał się do sprzedaży lub użytkowania,
- istnieje możliwość udowodnienia zamiaru ukończenia składnika oraz jej użytkowania i sprzedaży,
- składnik będzie zdolny do użytkowania lub sprzedaży,
- znany jest sposób w jaki składnik będzie wytwarzał przyszłe korzyści ekonomiczne,
- zapewnione zostaną środki techniczne oraz finansowe konieczne do ukończenia prac rozwojowych oraz jego użytkowania i sprzedaży,
- istnieje możliwość wiarygodnego ustalenia nakładów poniesionych w czasie prac rozwojowych.

Nakłady poniesione w okresie prowadzenia prac badawczych oraz nakłady nie spełniające w/w warunków ujmowane są jako koszty w rachunku w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w dacie ich poniesienia.

Amortyzacja wartości niematerialnych odbywa się według stawek odzwierciedlających przewidywany okres ich użytkowania. Grupa nie posiada wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania. Dla celów amortyzacji wartości niematerialnych o określonym okresie użytkowania stosowana jest metoda amortyzacji liniowej. Okresy użytkowania dla poszczególnych składników wartości niematerialnych są następujące:

Typ	Okres amortyzacji
Licencje na oprogramowanie	5 lat
Wartości niematerialne wytworzone we własnym zakresie	5 lat

Wartości niematerialne poddawane są testowi na utratę wartości jeśli istnieją przesłanki wskazujące na występowanie utraty wartości, przy czym dla wartości niematerialnych w okresie ich realizacji ewentualna utrata wartości określana jest na każdy dzień bilansowy. Skutki utraty wartości, wartości niematerialnych jak również ich amortyzacji odnoszone są w koszty działalności podstawowej.

Wartości niematerialne utrzymywane na podstawie umowy leasingu finansowego amortyzuje się przez okres ich przewidywanego użytkowania ekonomicznego na takich samych zasadach jak aktywa własne, nie dłużej jednak niż okres trwania leasingu.

Zyski lub straty wynikłe ze sprzedaży/likwidacji lub zaprzestania użytkowania pozycji wartości niematerialnych określa się jako różnicę między przychodami ze sprzedaży a wartością bilansową tych pozycji i ujmuje się je w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

3.7. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe obejmują rzeczowe aktywa trwałe i nakłady na rzeczowe aktywa trwałe w budowie, które jednostka zamierza wykorzystywać w swojej działalności oraz na potrzeby administracyjne w okresie dłuższym niż 1 rok, które w przyszłości spowodują wpływ korzyści ekonomicznych do jednostki. Nakłady na rzeczowe aktywa trwałe obejmują poniesione nakłady inwestycyjne jak również poniesione wydatki na przyszłe dostawy maszyn, urządzeń i usług związanych z wytworzeniem trwałych rzeczowych aktywów trwałych (przekazane zaliczki). Rzeczowe aktywa trwałe obejmują istotne specjalistyczne części zamienne które funkcjonują jako element środka trwałego.

Rzeczowe aktywa trwałe i nakłady na rzeczowe aktywa trwałe w budowie ujmowane są pierwotnie w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia. Jako odrębne pozycje rzeczowych aktywów trwałych ujmowane są także istotne komponenty. Na dzień bilansowy rzeczowe aktywa trwałe wyceniane są według kosztu pomniejszonego o dokonane odpisy amortyzacyjne oraz ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych, w tym komponentów, odbywa się według stawek odzwierciedlających przewidywany okres ich użytkowania i rozpoczyna się w miesiącu następnym po rozpoczęciu ich użytkowania. Szacunki okresu użytkowania rewidowane są corocznie. Dla celów amortyzacji rzeczowych aktywów trwałych stosowana jest metoda amortyzacji liniowej. Okresy użytkowania dla poszczególnych składników rzeczowych aktywów trwałych są następujące:

Typ	Okres amortyzacji
Komputery	3 lata
Środki transportu	5 lat
Meble i urządzenia biurowe	5 lat

Aktywa utrzymywane na podstawie umowy leasingu finansowego amortyzuje się przez okres ich przewidywanego użytkowania ekonomicznego na takich samych zasadach jak aktywa własne, nie dłużej jednak niż okres trwania leasingu.

Zyski lub straty wynikłe ze sprzedaży / likwidacji lub zaprzestania użytkowania pozycji rzeczowych aktywów trwałych określa się jako różnicę między przychodami ze sprzedaży a wartością bilansową tych pozycji i ujmuje się je w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

3.8. Leasing

Leasing klasyfikuje się jako leasing finansowy, gdy w ramach zawartej umowy zasadniczo całe potencjalne korzyści oraz ryzyko wynikające z posiadania przedmiotu leasingu przenoszone jest na leasingobiorcę. Wszelkie pozostałe rodzaje leasingu traktowane są jako leasing operacyjny.

Aktywa użytkowane na podstawie umowy leasingu finansowego traktuje się jak aktywa Grupy i wycenia w ich wartości godziwej w momencie ich nabycia, nie wyższej jednak niż wartość bieżąca minimalnych opłat leasingowych. Powstające z tego tytułu zobowiązanie wobec leasingodawcy jest prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pozycji pozostałych zobowiązań.

Płatności leasingowe dzielone są na część odsetkową i zmniejszenie zobowiązania z tytułu leasingu, tak by stopa odsetek od pozostającego zobowiązania była wielkością stałą. Koszty finansowe odnosi się bezpośrednio w sprawozdaniu z całkowitych dochodów, chyba że można je bezpośrednio przyporządkować do odpowiednich aktywów – wówczas są one kapitalizowane zgodnie z zasadami rachunkowości Grupy dotyczącymi kosztów obsługi zadłużenia. Płatności warunkowe z tytułu leasingu ujmują się w kosztach w okresie ich ponoszenia.

Płatności z tytułu leasingu operacyjnego odnosi się w koszty okresu metodą liniową przez okres leasingu, z wyjątkiem przypadków, kiedy inna, systematyczna podstawa rozliczenia jest bardziej reprezentatywna dla wzorca czasowego rządzącego konsumpcją korzyści ekonomicznych wypływających z leasingu danego składnika aktywów. Płatności warunkowe z tytułu leasingu operacyjnego ujmują się w kosztach w okresie ich ponoszenia.

W przypadku wystąpienia specjalnych zachęt motywujących do zawarcia umowy leasingu operacyjnego, ujmują się je jako zobowiązania. Zagregowane korzyści z tytułu takich zachęt ujmują się jako pomniejszenie kosztów wynajmu metodą liniową, z wyjątkiem sytuacji, gdy inna systematyczna podstawa jest bardziej reprezentatywna dla wzorca czasowego rządzącego konsumpcją korzyści ekonomicznych dostarczanych przez składnik aktywów objęty leasingiem.

3.9. Utrata wartości rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych oprócz wartości firmy

Na każdy dzień bilansowy Grupa dokonuje przeglądu wartości bilansowych posiadanego majątku trwałego i wartości niematerialnych w celu stwierdzenia, czy nie występują przesłanki wskazujące na utratę ich wartości. Jeżeli stwierdzono istnienie takich przesłanek, szacowana jest wartość odzyskiwalna danego składnika aktywów, w celu ustalenia potencjalnego odpisu z tego tytułu. W sytuacji, gdy składnik aktywów nie generuje przepływów pieniężnych, które są w znacznym stopniu niezależne od przepływów generowanych przez inne aktywa, analizę przeprowadza się dla Grupy aktywów generujących przepływy pieniężne, do której należy dany składnik aktywów. Jeśli możliwe jest wskazanie wiarygodnej i jednolitej podstawy alokacji, składniki majątku trwałego Grupy alokowane są do poszczególnych jednostek generujących przepływy pieniężne lub do najmniejszych grup jednostek generujących takie przepływy, dla których można wyznaczyć wiarygodne i jednolite podstawy alokacji.

W przypadku wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania, test utraty wartości przeprowadzany jest corocznie oraz dodatkowo wtedy, gdy występują przesłanki wskazujące na możliwość wystąpienia utraty wartości.

Wartość odzyskiwalna ustalana jest jako wyższa spośród dwóch wartości: wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży lub wartość użytkowa. Ta ostatnia wartość odpowiada wartości bieżącej szacunku przyszłych przepływów pieniężnych zdyskontowanych przy użyciu stopy dyskonta przed opodatkowaniem uwzględniającej aktualną rynkową wartość pieniądza w czasie oraz ryzyko specyficzne dla danego składnika aktywów.

Jeżeli wartość odzyskiwalna jest niższa od wartości bilansowej składnika aktywów (lub jednostki generującej przepływy pieniężne), wartość bilansową tego składnika lub jednostki pomniejsza się do wartości odzyskiwalnej. Stratę z tytułu utraty wartości ujmują się niezwłocznie jako koszt okresu, w którym wystąpiła.

Jeśli strata z tytułu utraty wartości ulega następnie odwróceniu, wartość netto składnika aktywów (lub jednostki generującej przepływy pieniężne) zwiększana jest do nowej oszacowanej wartości odzyskiwalnej, nie przekraczającej jednak wartości bilansowej tego składnika aktywów jaka byłaby ustalona, gdyby w poprzednich latach nie ujęto straty z tytułu utraty wartości składnika aktywów / jednostki generującej

przepływy pieniężne. Odwrócenie straty z tytułu utraty wartości ujmuje się w niezwłocznie w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

3.10. Rezerwy na zobowiązania

Rezerwy na zobowiązania tworzone są w przypadku, kiedy na Grupie ciąży istniejący obowiązek, prawny lub zwyczajowo oczekiwany, wynikający ze zdarzeń przeszłych i gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków uosabiających korzyści ekonomiczne oraz można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego zobowiązania, przy czym kwoty tego zobowiązania lub termin jego wymagalności nie są pewne.

Ujmowana kwota rezerwy odzwierciedla możliwie najdokładniejszy szacunek kwoty wymaganej do rozliczenia bieżącego zobowiązania na dzień bilansowy, z uwzględnieniem ryzyka i niepewności związanej z tym zobowiązaniem. W przypadku wyceny rezerwy metodą szacunkowych przepływów pieniężnych koniecznych do rozliczenia bieżącego zobowiązania, jej wartość bilansowa odpowiada wartości bieżącej tych przepływów.

Jeśli zachodzi prawdopodobieństwo, że część lub całość korzyści ekonomicznych wymaganych do rozliczenia rezerwy będzie można odzyskać od strony trzeciej, należność tę ujmuje się jako składnik aktywów, jeśli prawdopodobieństwo odzyskania tej kwoty jest odpowiednio wysokie i da się ją wiarygodnie wycenić.

3.10.1 Umowy rodzące obciążenia

Bieżące zobowiązania wynikające z umów rodzących obciążenia ujmuje się jako rezerwy. Za umowę rodzącą obciążenia uważa się umowę zawartą przez Grupę, wymuszającą nieuniknione koszty realizacji zobowiązań umownych, których wartość przekracza wysokość korzyści ekonomicznych przewidywanych w ramach umowy.

3.11. Kapitały własne

Kapitały własne stanowią kapitały i fundusze tworzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. właściwymi ustawami oraz statutem. Do kapitałów własnych zaliczane są także niepodzielone zyski z lat ubiegłych. Kapitał podstawowy wykazywany jest w wartości wynikającej ze Statutu Jednostki dominującej. Niezarejestrowane wpłaty na kapitał podstawowy zaliczane są do kapitału własnego Jednostki dominującej i prezentowane są w wartości nominalnej otrzymanej wpłaty.

3.12. Instrumenty finansowe klientów oraz wartości nominalne transakcji na instrumentach pochodnych (pozycje pozabilansowe)

W pozycjach pozabilansowych wykazywane są:

- wartości nominalne pochodnych instrumentów finansowych w transakcjach zawartych z klientami i brokerami na rynku OTC,
- wartości instrumentów finansowych klientów Grupy nabytych w regulowanym obrocie giełdowym i zdeponowanych na rachunkach klientów Grupy.

3.13. Wynik z operacji na instrumentach finansowych

Wynik z operacji na instrumentach finansowych obejmuje wszystkie zrealizowane i niezrealizowane przychody i koszty związane ze obrotem instrumentami finansowymi, włączając dywidendy, odsetki oraz różnice kursowe. Wynik z operacji na instrumentach finansowych obliczany jest jako różnica w wartości instrumentu w cenie sprzedaży i cenie nabycia.

Na wynik z operacji na instrumentach finansowych składają się następujące pozycje:

- Wynik z aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu: wynik na instrumentach finansowych z transakcji z klientami oraz brokerami;
- Wynik z aktywów finansowych utrzymywanych do terminu wymagalności: wynik na dłużnych papierach wartościowych (wynik odsetkowy liczony metodą efektywnej stopy procentowej);
- Zysk ze sprzedaży inwestycji w jednostce zależnej.

3.14. Przychody i koszty z tytułu prowizji i opłat

Przychody z tytułu prowizji i opłaty obejmują prowizje maklerskie oraz inne opłaty za usługi finansowe pobierane od klientów i są rozpoznawane w dacie zawarcia transakcji przez klienta.

Koszty z tytułu prowizji i opłat związane są z usługami pośrednictwa finansowego zakupionymi przez Grupę i są rozpoznawane w okresie świadczenia usług.

3.15. Koszty świadczeń pracowniczych

Krótkoterminowe świadczenia pracownicze w tym wpłaty do programów określonych składek, ujmowane są w okresie w którym Spółka otrzymała przedmiotowe świadczenie ze strony pracownika, a w przypadku wypłat z zysku lub premii gdy spełnione zostały następujące warunki:

- na jednostce ciąży obecne prawne lub zwyczajowe oczekiwane zobowiązanie do dokonania wypłat w wyniku zdarzeń przeszłych, oraz
- można dokonać wiarygodnej wyceny tego zobowiązania.

W przypadku świadczeń z tytułu płatnych nieobecności, świadczenia pracownicze ujmowane są w zakresie skumulowanych płatnych nieobecności, z chwilą wykonania pracy, która zwiększa uprawnienia do przyszłych płatnych nieobecności (tzw. rezerwa na niewykorzystane urlopy). W przypadku niekumulowanych płatnych nieobecności świadczenia ujmuje się z chwilą ich wystąpienia.

Świadczenia po okresie zatrudnienia w formie programów określonych świadczeń (odprawy emerytalne) oraz inne długoterminowe świadczenia (nagrody jubileuszowe, itp.) ustalane są przy użyciu metody prognozowanych uprawnień jednostkowych, z wyceną aktuarialną przeprowadzaną na każdy dzień bilansowy. Zyski i straty aktuarialne ujmowane są w całości w sprawozdaniu z całkowitych dochodów. Koszty przeszłego zatrudnienia rozpoznawane są natychmiast w stopniu, w jakim dotyczą świadczeń już nabytych, a w pozostałych przypadkach amortyzuje się je metodą liniową przez średni okres, po którym świadczenia zostają nabyte.

Ponadto Spółka posiada program opcji na akcje dla kluczowych pracowników, którym prawa do akcji zostały przyznane przed 2012 rokiem, i który jest programem płatności w formie akcji rozliczanych w instrumentach kapitałowych. Koszty usług świadczonych przez pracowników w zamian za przyznane prawa ujmowane są w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w korespondencji z kapitałem (MSSF 2) w okresie nabycia praw.

Zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 grudnia 2011 roku w sprawie zasad ustalania przez dom maklerski polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze, począwszy od 2013 roku Spółka stosuje politykę zmiennych składników wynagrodzeń dla osób zajmujących kluczowe stanowiska. Świadczenia, przyznawane pracownikom w ramach programu zmiennych składników wynagrodzeń, w 50% są przyznawane w formie pieniężnej a w 50% są przyznawane w formie instrumentów finansowych, których wartość jest powiązana z sytuacją finansową Spółki. Część świadczeń przyznawanych w formie instrumentów finansowych, których wartość jest powiązana z sytuacją finansową Spółki, jest wypłacana w formie pieniężnej w okresie 5 lat od daty przyznania. Rezerwa na świadczenia pracownicze z tytułu zmiennych składników wynagrodzeń jest ujmowana zgodnie z MSR 19 w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w pozycji Wynagrodzenia i świadczenia pracownicze.

3.16. Przychody i koszty finansowe

Przychody finansowe obejmują przychody odsetkowe związane z zainwestowanymi przez Grupę środkami. Koszty finansowe obejmują koszty odsetek zapłaconych klientom, odsetek zapłaconych od leasingu finansowego oraz pozostałe odsetki od zobowiązań.

Przychody i koszty odsetkowe ujmuje się w zysku lub stracie bieżącego okresu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej.

Przychody z tytułu dywidend są ujmowane w momencie, kiedy zostaje ustanowione prawo akcjonariuszy do otrzymania płatności.

Przychody i koszty finansowe obejmują również zyski i straty z tytułu różnic kursowych, wykazywane w kwocie netto.

3.17. Opodatkowanie

Podatek dochodowy jednostki obejmuje podatek bieżący do zapłaty oraz podatek odroczony.

3.17.1 Podatek bieżący

Bieżące obciążenie podatkowe jest obliczane na podstawie wyniku podatkowego (podstawy opodatkowania) danego roku obrotowego. Zysk (strata) podatkowa różni się od księgowego zysku (straty) netto w związku z wyłączeniem przychodów niepodlegających opodatkowaniu i kosztów niestanowiących kosztów uzyskania przychodów. Obciążenia podatkowe są wyliczane w oparciu o stawki podatkowe obowiązujące w danym roku obrotowym i zgodnie z przepisami podatkowymi krajów, w których zlokalizowane są siedziby oddziałów Jednostki dominującej i jej jednostek zależnych..

3.17.2 Podatek odroczony

Podatek odroczony jest wyliczany metodą bilansową w oparciu o różnice pomiędzy wartościami bilansowymi aktywów i pasywów, a odpowiadającymi im wartościami podatkowymi wykorzystywanymi do wyliczenia podstawy opodatkowania.

Rezerwa na podatek odroczony jest tworzona od wszystkich dodatnich różnic przejściowych podlegających opodatkowaniu, natomiast składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego jest rozpoznawany do wysokości w jakiej jest prawdopodobne, że będzie można pomniejszyć przyszłe zyski podatkowe o rozpoznane ujemne różnice przejściowe oraz straty podatkowe bądź ulgi podatkowe jakie Grupa może wykorzystać.

Wartość składników aktywów z tytułu podatku odroczonego podlega analizie na każdy dzień bilansowy, a w przypadku gdy spodziewane przyszłe zyski podatkowe nie będą wystarczające dla realizacji składnika aktywów lub jego części, następuje jego odpis.

Podatek odroczone jest wyliczany przy użyciu stawek podatkowych, które będą obowiązywać w momencie, gdy pozycja aktywów zostanie zrealizowana lub zobowiązanie stanie się wymagalne. W sprawozdaniu z sytuacji finansowej podatek odroczone wykazywany jest po dokonaniu kompensaty w zakresie w jakim dotyczy tej samej rezydencji podatkowej.

3.17.3 Podatek bieżący i odroczone za bieżący okres sprawozdawczy

Podatek bieżący i odroczone wykazuje się jako zysk lub stratę, z wyjątkiem przypadku, gdy dotyczy on pozycji uznających lub obciążających bezpośrednio inne całkowite dochody, bo wtedy także podatek jest odnoszony w inne całkowite dochody w sprawozdaniu z całkowitych dochodów, lub gdy wynika on z początkowego rozliczenia połączenia jednostek gospodarczych.